

Resolució 169/2018, de 12 de juliol

Número d'expedient de la reclamació: 67/2018

Administració reclamada: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú

Informació reclamada: Relació de despeses amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals des de l'any 2011 fins al 2016, i factures.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La GAIP ha sol·licitat a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que, d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, notifiqui als grups municipals afectats la presentació de la reclamació, a fi que puguin formular-hi al·legacions, però l'Ajuntament no ha informat d'aquest trasllat ni s'han rebut al·legacions dels grups durant la tramitació del procediment. Concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics. Els grups polítics municipals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de l'Ajuntament i estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l'Ajuntament, de manera que res justificaria que l'accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s'aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestionen els òrgans municipals. El dret d'accés es projecta, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sobre tota la informació "elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions". No s'exigeix, doncs, la "possessió" material i prèvia de la informació a mans de l'Ajuntament, sinó que sigui informació existent amb caràcter previ a la sol·licitud, sobre la qual l'Ajuntament tingui el poder jurídic d'obtenir-la, i considerant que l'esmentat article 73.3 LBRL i el 75.2 del ROM preveuen que els grups portin una comptabilitat específica de les aportacions rebudes per al seu finançament, i que la tinguin a disposició del Ple, és presumible que aquesta comptabilitat que reculli la destinació donada als fons percebuts i la justificació de les despeses existeixi prèviament a la sol·licitud, a mans dels grups. Igualment, no és exigible que sigui formalment el Ple qui la demani als grups, ja que el control intern previst i facultat per l'article 73.3 LBRL no li atribueix una funció exclusiva i exclouent de l'accés de la ciutadania a aquesta informació. Aquesta Resolució no imposa ni condiona l'actuació del Ple en exercici de les funcions esmentades, bastant per al compliment de la Resolució que la unitat d'informació o el servei de l'Ajuntament encarregat de la seva execució es proveeixi de la informació pel canal o pel procediment que consideri més addient. Per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació o l'hagin destruïda un cop finit el mandat i l'obligació de tenir-la a disposició del Ple, o en el cas que hagin desaparegut com a grup, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar. A la vista de que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'obligat a executar aquesta Resolució és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri addient, tenint en compte, com s'ha dit, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL. En relació amb les dades personals que constin a les factures i documentació justificativa de la despesa, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors i regidores; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar de les factures i documentació relativa

a les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa.

Paraules clau: Ajuntament. Grups municipals. Subvencions. Reclamació contra estimació parcial. Informació pública. Trasllat. Límits. Protecció de dades personals.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. El 7 de març de 2018 té entrada a la GAIP la Reclamació 67/2018, presentada contra l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent, fent constar que la informació rebuda no era la que havia demanat. La persona reclamant no sol·licita seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.
2. La sol·licitud d'informació que ara es reclama, de 6 de febrer de 2018, tenia per objecte la informació següent: *"desglossament de les despeses per any i justificació amb factures incloses, del destí dels diners percebuts per cadascun dels grups polítics de l'actual legislatura des de l'any 2011 fins al 2016"*.
3. El 7 de febrer de 2018 l'Ajuntament hauria respost a la sol·licitud amb un correu electrònic enviant-li novament la informació que ja li hauria estat enviada anteriorment amb data 6 de setembre de 2017 responnent una sol·licitud idèntica de la mateixa persona reclamant, de d'agost de 2017, i que amb això donaven per adequadament resposta la sol·licitud.
4. El 12 de març de 2018, la GAIP comunica a la persona reclamant que s'admet provisionalment a tràmit la reclamació, identifica la persona responsable de la seva tramitació, li indica els propers tràmits que se seguiran, així com les dades de contacte electrònic, per si vol fer-ne el seguiment. El mateix dia, la GAIP comunica a l'Administració reclamada la presentació de la reclamació i li demana que, dins del termini de quinze dies, li trameti l'expedient i un informe que reculli el seu posicionament.
5. El 23 de març de 2018 l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú tramet a la GAIP l'informe i l'expedient sol·licitats. A la vista de l'expedient tramès es constata la tramitació d'una sol·licitud d'accés a informació pública instada per la mateixa persona reclamant i amb el mateix objecte, que va ser contestada per un escrit de data 6 de setembre de 2017 del coordinador de la Unitat de Responsabilitat Social Corporativa de l'Ajuntament, en el que s'informava de les aportacions donades als grups municipals. En relació amb les despeses i la seva justificació, l'escrit informava que l'article 75.2 del Reglament Orgànic Municipal (ROM) preveia que cada grup municipal havia de portar una comptabilitat específica de l'aportació rebuda de l'Ajuntament, que hauria de posar a disposició de la

Comissió Especial de Comptes quan el Ple li ho requerís, però que tanmateix, fins al moment de la sol·licitud, el Ple de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú no havia requerit aquesta informació. Afegia, que s'havia aprovat amb data 3 de juliol de 2017 una modificació del ROM que preveia que regularment i abans del 31 de març de cada exercici, els grups municipals posarien a disposició del Ple la informació comptable referida a l'exercici anterior, i que serà publicada al web i al seu portal de transparència. Finalitzava dient que, un cop el ROM s'hagués aprovat definitivament, es procediria a la recollida i l'elaboració de la informació per a posteriorment publicar-la al web i al portal de transparència. L'Expedient tramès a la GAIP també inclou una comunicació posterior entre el Coordinador de la Unitat de Responsabilitat Social Corporativa de l'Ajuntament de Vilanova i la persona Reclamant, en què se li lliura informació complementària relativa exclusivament a les aportacions econòmiques efectuades per l'Ajuntament als diferents grups polítics municipals durant els anys 2011 a 2015.

6. El 3 d'abril de 2018, la GAIP demana a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú que, d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, notifiqui als grups municipals afectats la presentació de la reclamació, per tal que pugin formular-hi al·legacions. Aquest escrit especifica que l'Ajuntament ha d'informar a la GAIP tan bon punt hagi practicat els trasllats sol·licitats, fent-ne arribar la documentació acreditativa. Tot seguit, informa a les parts de la suspensió del termini per resoldre mentre duri aquest tràmit.
7. El 15 de maig de 2018 l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, tramet a la GAIP un escrit informant de la pràctica dels trasllats sol·licitats per aquesta Comissió. En aquest escrit també s'informa de la impossibilitat de practicar el trasllat al grup polític municipal d'Iniciativa per Catalunya Verds, ja que no tenen actualment presentació al consistori.
8. El 24 de maig de 2018 té entrada a la GAIP un correu electrònic del grup municipal d'Esquerra Republicana de Vilanova i la Geltrú, on es posa de manifest que el grup va obtenir representació al Ple de l'Ajuntament el mes de juny de 2015, i que no va ser fins al 30 de desembre del mateix any que van rebre la primera aportació per part del consistori. Al seu correu hi adjunten un recull de factures i la quarta pàgina d'un contracte d'arrendament.
9. El 28 de maig de 2018 es rep la resposta del grup municipal Som VNG, que informa igualment que no va obtenir representació fins a les eleccions municipals de 2015 i que, per tant, solament pot aportar documentació respecte dels exercicis 2015 i 2016. El correu electrònic de resposta facilita un seguit d'enllaços que permeten accedir a la documentació següent que fa referència als exercicis 2015 i 2016: Balanç de situació; Balanç de sumes i saldos; Compte de pèrdues i guanys; Llibre Diari Oficial; Major; Memòria; Factures.
10. El 28 de maig de 2018 es rep la resposta del grup polític municipal de Ciutadans de Vilanova i la Geltrú, que aporta extractes dels comptes d'ingressos i despeses amb dades a partir de gener de 2017. També aporten el compte de resultats de 2017.

11. Finalment el 9 de juny de 2018 entra a la GAIP la resposta del grup municipal CUP de Vilanova i la Geltrú que incorpora un resum d'ingressos i despeses dels exercicis de 2011 a 2016, així com certificats acreditatius de la realització de donacions, factures i un certificat acreditatiu de la recepció de les aportacions per part del grup.
12. El 9 de gener de 2018 l'APDCAT va dictaminar en relació amb la consulta plantejada per la GAIP en relació amb una reclamació amb aquest mateix objecte, el següent: *“La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat”, per bé que recomana l'anonimització de la informació personal que pugui aparèixer a la documentació justificativa de les despeses referent a terceres persones físiques alienes al grup.”*

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIPI, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'objecte de la reclamació.

D'acord amb els antecedents, l'Ajuntament va facilitar, en resposta a la sol·licitud d'accés, la informació relativa a les aportacions que havia fet a cada grup polític municipal durant el període interessat per la persona reclamant i, per tant, aquesta informació no es considera objecte de la reclamació.

Quant a la informació referida a la justificació de la despesa realitzada pels grups municipals amb càrrec a aquestes aportacions, la resposta de l'Ajuntament informant de que el Ple no l'havia requerida fins a la data així com de la reforma del ROM per obtenir-la regularment en el futur no es pot considerar satisfactòria de la sol·licitud, i per tant, és en relació amb aquesta part de la sol·licitud que es considera formulada la reclamació.

3. *Sobre l'interès públic de la informació reclamada.*

Les aportacions econòmiques als grups polítics o grups municipals estan molt escassament regulades a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LBRL), que preveu que se'ls assigni una dotació econòmica composta d'un tant fix comú per a tots els grups, i una quantitat variable en funció del nombre de regidors que en són membres. En la mateixa línia, l'article 50.8 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) fa referència a aquest caràcter finalista en establir que *"el municipi, d'acord amb el Reglament orgànic i en la mesura de les seves possibilitats, ha de posar a disposició dels grups els mitjans necessaris per a poder portar a terme llurs tasques"*. Aquestes dotacions econòmiques, doncs, s'han de destinar a pagar les despeses de funcionament del grup i de la seva activitat, de manera que el grup municipal pot administrar-les discrecionalment, dins dels límits de la finalitat legalment establerta. Doncs bé, conèixer l'ús i la finalitat que dóna cada grup municipal als fons públics que rep constitueix, sens dubte, informació que rau de ple dins de la finalitat genèrica de la transparència, que és la rendició de comptes a la ciutadania de les administracions en general, i particularment de les persones que han estat elegides per representar-les .

Així ho ha considerat aquesta Comissió arran de reclamacions presentades amb el mateix objecte contra diferents ajuntaments, entre les quals les Resolucions 6/2018, 18/2018, 19/2018, 20/2018, 21/2018 i 22/2018. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, concretament, s'expressava així: *"la informació relacionada amb la destinació donada a aquestes aportacions per part dels grups polítics perceptors és informació rellevant per a la finalitat de la transparència, en la mesura en què, d'una banda, posa a l'abast de la ciutadania la informació necessària per al control de legalitat de la destinació donada a aquests recursos finalistes, i de l'altra, permet el control ciutadà de l'oportunitat de les despeses fetes amb càrrec a aquests recursos públics, de manera que pugui formar-se una opinió crítica de l'actuació dels seus representants polítics a l'Ajuntament que pot fins i tot incidir en la determinació del seu vot en un futur. Un control ciutadà, finalment, que en el context de la transparència és molt rellevant facilitar i garantir, considerant que l'ús d'aquests fons escapa dels mecanismes ordinaris de control, com la fiscalització de la intervenció municipal (tret que el Reglament orgànic municipal prevegi una altra cosa, cosa que no és gens comú) i que, encara que la legislació de règim local atribueixi al Ple la potestat de control, el cert és que en la immensa majoria dels casos el Ple està fent deixament d'aquestes funcions"* (FJ2).

Certament, cal tenir en compte entre les consideracions relacionades amb l'interès públic en la difusió d'aquesta informació i la seva rellevància per a la finalitat de la transparència, el fet que aquestes subvencions estiguin excloses dels mecanismes de control intern ordinaris, ja que d'acord amb l'article 4 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), a les subvencions als grups polítics municipals no els és d'aplicació el procediment general de gestió i justificació de les subvencions concedides per les administracions públiques que s'hi regula als articles 29 i següents, i per tant, la

intervenció municipal ordinàriament les exclou de l'àmbit de la seva fiscalització, tret que la seva normativa interna en disposi la fiscalització, restant així el seu control intern exclusivament a mans del Ple de l'Ajuntament (art. 73.3 LBRL), que molt sovint no l'exerceix; adicionalment, cal tenir també en compte que la fixació de la quantia o l'import de les subvencions a percebre per cada grup es realitza per part dels propis grups que en seran els beneficiaris, la qual cosa afegeix interès en la transparència del procés de presa de decisió de cara al retiment de comptes a la ciutadania.

Per tant, concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, i com a tals sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics.

4. Sobre la condició d'informació pública de la documentació encara que no hagi estat requerida pel Ple.

L'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú va donar com a resposta a la sol·licitud que el Ple no havia requerit mai als grups que aportessin aquesta justificació de la destinació donada a les subvencions rebudes que ara es reclama, malgrat que estava habilitat per fer-ho per l'article 73.3 LBRL i pel propi ROM en el seu article 75.2. De la resposta de l'Ajuntament se'n desprèn que considera que no està obligat a donar la informació perquè no és informació de l'Ajuntament mentre que el Ple no l'hagi requerida. Caldrà, doncs, avaluar si l'Ajuntament és el subjecte obligat a proveir-la, i si el fet que la comptabilitat que es demana estigui en mans dels grups, i no pas dels òrgans municipals, pot limitar la seva consideració com a informació pública.

En relació amb aquesta darrera qüestió, cal dir que la informació a mans dels grups polítics s'ha de considerar informació a mans de l'Administració, ja que els grups polítics municipals no són una cosa diferenciada de l'Ajuntament, sinó que en són part indestriable. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, ja s'hi va pronunciar, establint que els grups polítics municipals no tenen una personalitat jurídica pròpia i diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa pensada per facilitar la relació dels electes d'una mateixa llista electoral amb els òrgans municipals. Així resulta de la legislació de règim local (article 50.1 TRLMRLC, que preveu que es constitueixin "*per al millor funcionament dels òrgans de la corporació*", i article 73.3 LBRL, que preveu la seva creació "*als efectes de la seva actuació corporativa*") i de la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que no els considera subjectes diferenciats titulars de drets o obligacions pròpies, sinó com a solucions organitzatives de caràcter intern destinades a facilitar el "*ius in officium*" dels electes, per a la finalitat "d'organització grupal del treball corporatiu" (STC 30/1993, de 15 de gener) i del Tribunal Suprem, que els considera "un element organitzatiu de l'estructura dels òrgans de govern del municipi que es constitueix com a via o com a mitjà essencial per a que els representants populars que formen part de les respectives corporacions participin en l'activitat democràtica d'aquestes"

(STS 15584/1994 - ECLI: ES:TS:1994:15584). Per tant, els grups polítics municipals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa interna dels ajuntaments creada amb la finalitat de facilitar la relació i la participació dels electes d'una mateixa llista electoral en els òrgans municipals, d'acord amb criteris de proporcionalitat, i com a tals, són titular de drets econòmics en relació amb l'aportació que se'ls fa per a garantir el seu funcionament. Això no és contradictori amb el fet que puguin disposar d'un NIF, ja que aquesta identificació fiscal no va lligada a la personalitat jurídica sinó al fet que són obligats tributaris, d'acord amb l'article 35.2. de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària. Aquesta manca de personalitat jurídica diferenciada portava a que s'afirmés en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, que difícilment es pot considerar els grups municipals com entitats alienes als ajuntaments; són ajuntament, i com a tals, estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l'Ajuntament, i res justificaria que l'accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s'aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestionen els òrgans municipals.

D'acord amb l'exposat, tot i que el Ple no ha fet ús de la seva prerrogativa de demanar als grups la comptabilitat específica de les aportacions rebudes, d'acord amb la previsió de l'article 73.3 LBRL i del 75.2 ROM, la informació reclamada seria informació pública ja que estaria a mans dels grups polítics, que són part indiferenciable de l'Ajuntament, encara que la comptabilitat dels grups polítics no s'integri en la comptabilitat municipal.

Però és que, fins i tot si es considerés als grups com a ens diferenciats de l'Ajuntament, la justificació de la despesa que es reclama seria igualment informació pública, en la mesura en què el Ple de l'Ajuntament té la facultat de reclamar-la i obtenir-la, d'acord amb l'article 73.3 LBRL i el 75.2 ROM. Cal recordar, en aquest sentit, que el dret d'accés es projecta, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sobre tota la informació "*elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions*". No s'exigeix, doncs, la "possessió" material i prèvia de la informació a mans de l'Ajuntament, sinó que sigui informació existent amb caràcter previ a la sol·licitud, sobre la qual l'Ajuntament tingui el poder jurídic d'obtenir-la, i considerant que l'esmentat article 73.3 LBRL i el ROM preveuen que els grups portin una comptabilitat específica de les aportacions rebudes per al seu finançament, i que la tinguin a disposició del Ple, és presumible que aquesta comptabilitat que reculli la destinació donada als fons percebuts i la justificació de les despeses existeixi prèviament a la sol·licitud, a mans dels grups

Igualment, no és exigible que sigui formalment el Ple qui la demani als grups, ja que el control intern previst i facultat per l'article 73.3 LBRL no li atribueix una funció exclusiva i exclouent de l'accés de la ciutadania a aquesta informació. En aquest sentit, tot i valorar molt positivament la iniciativa del Ple de modificar el Reglament Orgànic Municipal per tal de preveure un retiment de comptes anual al Ple de cara a obtenir la informació i a fer-ne després divulgació al portal de transparència, en compliment del que disposa l'article 15 LTAIPBG en relació amb la publicitat activa de les subvencions i d'acord amb el criteri 1/2018 d'aquesta Comissió, cal dir que aquest procediment no és exigible ni pot condicionar l'accés de la persona reclamant a la informació en exercici del seu dret, de la mateixa manera que aquesta Resolució

no imposa ni condiciona l'actuació del Ple en exercici de les funcions esmentades, bastant per al compliment de la Resolució que la unitat d'informació o el servei de l'Ajuntament encarregat de la seva execució es proveeixi de la informació pel canal o pel procediment que consideri més addient. En aquest sentit s'expressava ja aquesta Comissió, en la seva Resolució 256/2018, de 20 de juny, en establir en el seu FJ5 el següent: *“la facultat del Ple de demanar aquesta informació als grups no es configura legalment amb caràcter exclusiu, ni explícitament ni implícitament. L'article 73.3 LBRL que és el que empara aquesta facultat, de fet, ni tan sols té per objecte regular-la, sinó establir l'obligació dels grups polítics de dur una comptabilitat específica “que han de posar a disposició del Ple sempre que els ho demani”. D'aquesta referència a la possibilitat que el Ple els demani la comptabilitat específica als grups no se'n pot desprendre, com ho fan els grups al·legants, que ningú més que el Ple pugui conèixer aquesta informació, que en cap cas es configura legalment com a confidencial ni reservada. El que fa l'LBRL, a més d'establir l'obligació dels grups municipals de dur-ne una comptabilitat específica, és definir que el Ple és l'òrgan intern municipal que la pot exigir i a qui han de retre'n comptes, considerant que per l'exclusió de l'LGS quedarien, en principi, fora de la fiscalització ordinària de la Intervenció municipal. Però no hi ha empara per afirmar que aquest control intern sigui exclusiu i es pugui oposar al control ciutadà que l'LTAIPBG estableix sobre l'activitat de les Administracions i, molt especialment, sobre la gestió econòmica dels recursos públics. (...) no resulta justificable interpretar que la manca de control per part del Ple impedeix la facultat de control ciutadà; o dit d'altra manera, que el deixament de funcions o la inactivitat del Ple en relació amb la facultat que té atribuïda per l'article 73.3 LBRL d'exercir el control sobre les subvencions que ha atorgat als grups municipals impedeix que la ciutadania pugui accedir a aquesta informació pública d'acord amb l'LTAIPBG, sinó que contràriament, cal interpretar que l'entrada en vigor de l'LTAIPBG i el nou marc de transparència que imposa a la gestió dels recursos públics suposa un grau d'exigència encara major d'allò que l'LBRL preveia com una potestat de control del Ple. Així s'expressava, en aquest sentit, la Resolució 6/2018, de 22 de gener, en establir que “cal interpretar que a resultes de la legislació de transparència, el Ple està impel·lit a exercir el control que li atorga l'LBRL i no fer deixament d'aquestes funcions, considerant que la seva inactivitat suposa mantenir la gestió d'aquests recursos públics en un pla opac i sense control, contrari als principis de transparència.”*

Per tant, en la mesura en què la informació existeixi i es conservi a mans dels grups, aquesta informació s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat reclamada pel Ple. Tanmateix, per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació o l'hagin destruïda un cop finit el mandat i l'obligació de tenir-la a disposició del Ple, o en el cas que hagin desaparegut com a grup, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar..

Pel que fa a la primera qüestió plantejada en aquest FJ, relativa a qui és el subjecte obligat a atendre la sol·licitud d'accés i a complir amb els requeriments d'aquesta Resolució, cal concloure a la vista de que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, que ho és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri addient, tenint en compte, com s'ha dit, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL.

5. *Sobre l'accés a les factures i la protecció de dades personals.*

La GAIP, en la tramitació de la reclamació que va conduir a la seva Resolució 18/2018 (amb idèntic objecte a la que ara es resol) va demanar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emetés informe sobre la conformitat i adequació de l'accés a la legislació de protecció de dades personals, considerant que va existir oposició per part d'un dels grups municipals afectat per la reclamació. L'APDCAT, en la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades, va tenir en compte i deixar constància expressa de la rellevància d'aquesta informació als efectes de la transparència i per a la comprovació del ciutadà de la correcta utilització dels fons i "per a formar-se una opinió crítica sobre les diverses maneres de procedir dels diferents grups". Afegeix consideracions sobre les dades de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les factures o documentació comptable, i la conveniència d'anonimitzar-les, en els termes següents: *"Des del punt de vista de les terceres persones físiques que eventualment puguin resultar identificades en la documentació comptable o en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, en principi, i a falta d'una major concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, cal tenir en compte que en principi sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intromissió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima, però no es pot descartar que una relació continuada pugui acabar permetent identificar algun tipus de vinculació amb determinades persones o proveïdors que, tenint en compte la naturalesa política del grup municipal pot acabar permetent establir, de forma fonamentada o no, algun tipus d'afinitat política.*

Per altra banda, pot semblar un cas anàleg a l'exposició a què estan sotmesos els contractistes de l'administració, els quals, per mandat de la LTC [es refereix a la legislació de transparència catalana] estan sotmesos a un exigent règim de publicitat activa (art. 13 LTC), però cal tenir en compte que en aquest cas del que es tracta no és de controlar aquestes terceres persones, sinó de controlar la destinació dels fons. Essent així, l'objectiu de transparència s'assoliria igualment sense necessitat d'identificar i sacrificar la privacitat de les persones físiques que eventualment puguin aparèixer en el conjunt de documentació afectada. (...) Per aplicació dels principis de proporcionalitat o de minimització en el tractament de les dades es considera que l'eventual accés a la documentació sol·licitada no hauria d'incloure informació que permeti identificar-les. Convé recordar que l'anonimització hauria de ser sempre la primera mesura a tenir en compte davant l'eventual accés a informació personal afectada per l'exercici del dret d'accés dels ciutadans. Seria suficient doncs aportar informació sobre els conceptes.

Pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, si la informació es dona sense facilitar el detall d'eventuals despeses de representació (àpats, viatges, allotjaments realitzats en el sí de les activitats inherents dels grups polítics), el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. No obstant això, en el cas que es tracti de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la

normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació.”

Fetes aquestes precisions i en aquestes condicions, l'APDCAT conclou que *“la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat.”*

D'acord amb l'exposat, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors i regidores, de manera que no s'han d'eliminar de la documentació i la comptabilitat relativa a les despeses realitzades amb càrrec a les dotacions del grup polític municipal, considerant que aquestes despeses finalistes han d'estar imputades a la seva activitat com a regidor -especialment sotmesa a escrutini públic en un escenari de transparència- i que l'ample marge de discrecionalitat de què disposen per a la utilització d'aquests recursos públics justifica ampliar proporcionalment les possibilitats de controlar-la; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa, sens perjudici de que la ponderació pugui ser favorable al seu accés en un altre cas concret, si queda prou justificat

6. *Valoració de les al·legacions dels grups municipals.*

La GAIP, d'acord amb l'article 34 RGAIP, va demanar a l'Ajuntament de Gavà que traslladés la reclamació als grups polítics que en resultaven afectats . l'Ajuntament ho va fer, amb l'excepció del grup d'Iniciativa, que actualment no té representació al consistori i, per tant, no resultarà obligat per aquesta Resolució.

Dels antecedents es desprèn que cap d'ells ha formulat al·legacions d'oposició a l'accés, i que els han comparegut davant la GAIP ho han fet, precisament, per aportar documentació que constituïria objecte de la reclamació.

Per tant, no havent-hi oposició de cap persona afectada per l'accés, no resulta procedent suspendre l'execució d'aquesta resolució, que no es podrà donar tanmateix per satisfeta amb la documentació lliurada a la GAIP, sinó que el seu compliment exigirà el lliurament a la persona reclamant o la facilitació de la consulta presencial de la documentació, en el termini fixat a la part resolutiva

7. *Seguiment de l'execució.*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "*l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió*". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

8. *Publicitat de les resolucions de la GAIP.*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 de juliol de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 67/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir la informació relativa a la relació de despeses realitzades pels grups municipals de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú amb càrrec a les aportacions rebudes de l'Ajuntament entre el 2011 i el 2016, així com a les factures o la documentació justificativa d'aquestes despeses, anonimitzades en els termes establerts al FJ6, o a obtenir constància escrita de la seva inexistència, si escau.
2. Requerir a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú a proveir-se d'aquesta informació pel procediment que consideri oportú i a que la lliuri a la persona reclamant dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 68/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 12 de juliol de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.